

Mike Legarth (KF):

Nej, for hvad er etik? Det er jo netop det, der er problemet. Det er umuligt at definere. Og så går vi altså ikke ind for den form for detailstyring og østeuropæisk tankegang. Vi går ind for frihed under ansvar. Det er det overordnede svar.

Kl. 17:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Den næste ordfører er hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 17:46

(Ordfører)

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til Enhedslisten for at fremsætte dette beslutningsforslag. Det er jo en fantastisk spændende og principiel diskussion om etik i pensionskasser og investeringer generelt. Som udgangspunkt skal pensionsinstitutterne sikre bedst muligt afkast til deres kunder, og når man har det udgangspunkt og grundlag, er spørgsmålet, hvordan det kan kombineres med etiske overvejelser og retningslinjer.

Kl. 17:46

Det er vores fornemmelse i Det Radikale Venstre, at der generelt ad frivillighedens vej foregår en del ting i branchen, og at det er et emne, der heldigvis står langt højere på dagsordenen, end det måske nogen sinde før har gjort. Derfor er vi måske også en lille smule betænkelige ved diskussionen om lovgivning versus frivillighed, og det gør nok, at vi er en smule reserverede over for ordlyden i forslaget.

Jeg synes, at der er al mulig god grund til at diskutere under udvalgsarbejdet, om vi på en eller anden måde kan nærme os hinanden, for det virker jo, som om der er en bred forståelse for, at etiske overvejelser virkelig er vigtige overvejelser. Det korte af det lange er for vores vedkommende, at vi er reserverede over for ordlyden i beslutningsforslaget, for der er nogle dilemmaer og problemstillinger i forhold til konkrete investeringer i nogle af de ting, der er nævnt i beslutningsforslaget:

Hvad gør man, hvis en pensionskasse eller et pensionsinstitut har investeret i en virksomhed, der fungerer som underleverandør for en anden virksomhed, som kunne være involveret i en produktion af en eller anden type, som man ikke bryder sig om? Hvad gør man, hvis der er et sæt etiske retningslinjer, der siger, at man ikke må investere i den slags? Skal man så med det samme afhænde de pågældende aktier? Og hvis

man i givet fald blot sælger dem videre til andre investorer, hvad er der så reelt opnået, hvis ønsket er at præge en investeringspolitik i en mere etisk retning?

Der er en stribe meget spændende diskussioner indeholdt i det her meget store kompleks omkring etiske investeringer. Vi vil gerne arbejde videre med det i udvalgsarbejdet, og vi synes, at det er spændende, men som ordlyden er i forslaget, har vi svært ved at støtte det. Vi ser i øvrigt frem til udvalgsarbejdet.

Kl. 17:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Frank Aaen.

Kl. 17:49

(Ordfører for forslagsstillerne)

Frank Aaen (EL):

Jeg kan starte med at sige tak til SF og i nogen grad til Det Radikale Venstre – jeg ser frem til udvalgsarbejdet – og også til Socialdemokratiet, som dog har taget lidt fat i, at man om ikke andet så i hvert fald skal informere om den politik, man har. Selv Dansk Folkeparti var lidt på banen ved at snakke om de statsejede pensionskasser. Lad os prøve at se, hvor langt vi kan nå.

Jeg vil bare sige, at forslaget, som det ligger, går ud på – og det burde være indlysende, synes jeg – at alle pensionskasser, private og fællesjede, skal have konkrete etiske retningslinjer, som man kan læse og se. Det tror jeg alle går ind for. Der skal være en demokratisk proces – og det har der været lidt mere debat om – i kasserne i udformningen af de etiske retningslinjer. Det er der i nogle, og i andre er det af lovgivningsmæssige årsager helt udelukket at have en demokratisk indflydelse på investeringspolitikken.

Der skal være nogle linjer i det, der hedder respekt for menneskerettigheder. Det burde vi ikke kunne blive uenige om. At der skal være hensyn til miljøet, burde vi heller ikke kunne blive uenige om. Når vi snakker om andre ting, kan der selvfølgelig være en diskussion om, hvor detaljeret man skal være. Vi havde jo debatten om ATP's investeringer i Total i Burma, hvor man investerer i Total, som har olieinteresser mange steder i verden. Skal man her sige: Nej, så længe I bliver ved med også at gøre det i Burma, må I trække jer ud. De endte med at trække sig ud, og jeg synes, det var godt. Men selvfølgelig er der den slags dilemmaer, som man ikke bare kan løse, og der er heller ikke noget forslag om, at vi lovgivningsmæssigt skal løse alle dilemmaer på det etiske område.